

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Martia, Joia și Sâmbăta

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Datorie și onoare**— Imprumutul național —**

(x) Cu arma și cu banii noștri avem să ne grăbim în ajutorul noului stat românesc.

Voinicii ardeleni și vânătorii vechiului regat stau la hotare, să stângă ultimele scânteie ale răsboiului. Pe noi, cei rămași acasă, ne așteaptă altă datorie și altă onoare.

In 1 Martie n. 1919 se încep subscrierile la *împrumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919*, emis de statul român prin Consiliul Dirigent din Sibiu.

Prospectul, apărut în ziarele țării noastre, a fost primit cu sentimente de mulțumire și însuflețire patriotică în toate păturile poporului din Ardeal, Bănat și părțile ungurene locuite de români.

Cetățenii știu pretutindeni, în teritoriile acestea, că statul român se bucură de *mare credit* la țările bogate și civilișate ale apusului. Zilnic se anunță subscrieri nouă. Prin urmare, izbândă deplină a împrumutului este mai mult decât sigură.

Orcare român simte, în clipele glorioase de astăzi, că banul dat cu prilejul împrumutului național, slujește nu numai interesele sale particulare, ci și interesele mari ale neamului întreg.

Ce fel de foloase ni se pun în vedere?

Prospectul de subscrieri ne spune, că împrumutul este scutit de orice dare; bonurile de tezaur se primesc (în valoare nominală) ca garanții și cauțiuni la toate cassele publice; bonurile pot fi lombardate (până la 5% a valoarei nominale). Afară de acestea, ele se primesc în valoare nominală la *plata pământurilor parcele*, conform proiectatei reforme agrare.

Acest împrumut național — ne scrie un finanțier specialist — este unul dintre cele mai favorabile modalități pentru lichidarea numerarului de coroane, probabil și ultima modalitate favorabilă. Cine nu se folosește de această ocazie, nu va mai putea forma nici chiar pretext de reproș la adresa Consiliului Dirigent, în privința lichidării coroanelor.

Ear, dl N. Iorga, într'un frumos cuvânt sub titlul *O ctitorie*, face în Neamul Românesc, despre împrumutul Unirii, următoarea asemănare ingenioasă:

«E vorba nu de un negoț, de o plasare de fonduri, ci de altceva.

Odată se vorbea mult de exemplul Doamnei lui Neagoe.

Biserica de la Argeș era în lucru: mare și mândră clădire, în zidurile căreia

spune legenda că și viață de om fusese închisă. Năjungeau toate mijloacele vîstieriei pentru a se îsprăvi marele început. Atunci soția Voievodului, urmășa Imperiilor Balcanilor, a strâns tot ce se ascundea ca nestimate și aur, în moștenirea bătrâna pe care o adusese, ca pribegie, soțului ei domnesc, și cu mâna largă a dat-o pentru opera veșnică.

Mare și mândră clădire a început și neamul nostru astăzi.

Viață, scumpă viață, e închisă în zidurile ei ce se ridică. Până să ajungem la acoperiș se cere multă trudă și jertfă multă. Și cum e a noastră, a tuturora, opera, se cere ca noi toți să facem ca Doamna lui Neagoe.

Căci e vorba de o ctitorie, pe care împreună ni se cere să o facem».

*

La mareea operă a împrumutului național avem să contribuim cu dragă inimă. Bani gata se găsesc astăzi ca niciodată, și la săteni, și la alții.

Și dacă am dat, în vreme de patru ani, de opt ori pentru împrumutul de răsboi al unui guvern mașter, acum să dăm în sfârșit pentru o stăpânire binevoitoare și părintească, unde banul nu se cheltuie nici în vînt, nici împotriva noastră.

Problema propagandei religioase

I

Mulțamită proniei creștini, am ajuns să vedem în programul unui congres preoțesc!

Pentru ridicarea nimbului tagmei preoțesti, pentru întărirea credinței și pentru căldura dătătoare de putere și de viață, ce-o va avea să o dea biserică, peste tot vieții religioase, această problemă va forma punctul culminant din program. E una din cele mai de seamă, dar totodată și din cele mai grele.

Greutatea nu stă în alcătuirea și aflarea mijloacelor de propagandă, ci în munca stăruitoare, în râvna de care se cere să fie pătruns fiecare preot în misiunea sa duhovnicească.

De căteori problema a fost obiectul de discuție a atâtăor conferențe preoțesti și sinoade protopopești! S'a scris de mulți despre însemnatatea ei. Durere însă, la ceva hotărât și sistematic nu s'a ajuns. Modestele discuții și propunerile ale unor preoți, dornici de propagandă vie, au rămas concluse și articole îngropate în arhive.

Nu vom căuta să desvălum vitregimea

trecutului. Intr'un fel sau altul, săntem mai toți greșiti.

Reînviați acum și chemați, prin biruința învierii naționale, la o viață nouă, să fortificăm granițele, să punem temelii puternice unei vieți interne firești, mândre și înălțătoare în toate lucrările ei.

Nu peste mult, preoțimea celor trei eparhii ortodoxe române se va întârni în congres, spre a-și statori programa de muncă în viitor.

Find preotul părintele sufletește al unui număr de credincioși cu diferite ocupării, acest congres se deosebește de altele. Pe lângă hotărâri speciale, vor trebui stabilite și diferite norme, care să țină preoțimea într'o legătură naturală cu toți ceialalți factori culturali, cu toate celelalte societăți în care după tagme și ocupării să strâns omenirea. Dela raportul în care vom ști să aducem viața, munca noastră, a acelora cu cari săntem orânduiți a o petrece împreună, atârnă întreg sporul și toată roada ostenelelor noastre. Căci dacă îndeletnicirile noastre, de propaganda religioasă-culturală, precum de orice soi de muncă, nu vor fi sprijinite cu inimă înțeleagătoare, îndeosebi din partea intelectualilor din satul sau orașul de sub păstorirea noastră, — înzădar ne ostendem.

Prin constituția bisericii noastre, comitete parohiale și protopopești, precum sinoade protopopești și eparhiale prin congres, membrii căror corporațiuni, în număr dublu sănți mireni, s-ar crede că este o legătură destul de firească între activitatea preoților și a mirenilor. În chestii administrative o mai găsim, dar sufletești mai puțin.

Cu excepții răslețe, venit-a vre-un intelectual, conducător al poporului, cum se numește, fie în sinodul protopopesc, fie în cel eparhial, fie în congres, să desbată mai deaproape scăderile poporului și să statorească mijloc de îndreptare? Datu-să vre-o îndrumare de propaganda mai pronunțată în cele religioase? Luatu-să hotărâre pentru înjghebarea vre-unui cerc misionar din preoți și mireni, pentru combaterea atâtăor secte, care au început să se încuibe cu de-abinele în unele din sațele noastre?

Venit-a vre-un deputat sinodal sau congresual să facă dare de seamă alegătorilor, să se informeze despre păsurile lor în cursul celor 3 ani de zile? Până ce-i alegi, până atunci stau de vorbă cu preoți de la sate; după alegeri, — altă căciulă!

(Vom continua.)

Cauze și mijloace

Dela o conferență preoțească ținută în Franță — Preotul militar în reg. 64, părintele Eugen Munteanu, a ținut în vara anului 1918 la o conferență a preoților români dela o divizie afișatoare pe câmpul de luptă în Franță la Mars la Tour, următoarea cuvântare:

Fraților!

Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău și din tot cugelul tău, ear pe deaproapele tău ca însuși pe pe tine.

Mat. 22, 36—40.

Nici o problemă n'a preocupat întrucâtă interesul publicului, ca problema uriașului răsboi, care stă fără seamă în analele istoriei în privința extensiunii, a numărului luptătorilor, a mijloacelor bănești și a tehnicei ce i s'a pus la dispoziție.

In fața catastrofei universale, fără voie privirile se îndreaptă asupra cauzelor și asupra mijloacelor preventive, care să pună stăvălă repetării unui astfel de măcel.

In general se afirmă, că răsboiul l-a provocat neînțelegerea venită din interese economice, precum și tendințe de egemonie în politica universală.

Acstea sunt numai cauzele mai apropiate.

Cauzele care de regulă servesc ca material de conflict, au fost și sănătă: ambițiile deșarte de domnie, vanitatea jignită, lăcomia, invidia și lipsa de dreptate. Acestea sunt cauzele permanente ale fiecarui răsboi, le aflăm în fiecare răsboi ca motive de acțiune.

Și ce sănătă aceste cauze, dacă nu înseși patimile noastre omenești, manifestate în cea mai dureroasă formă.

Jertfele ce se cer omenimii întregi, cu toate lipsele și mizeria enormă ce o îndură, nu este altceva decât rezultatul logic al patimilor noastre, descoperirea dreptății lui Dumnezeu, care răsplătește fiecarui după faptele lui.

S'a sculat popor contra poporului și regat contra regatului, pentru că nu noi ținem patimile în stăpânire, ci patimile ne țin pe noi în stăpânirea lor. După 2 mii de ani, cu toată cultura trimbită, am rămas aproape tot atât de pagâni, ca popoarele de înaintea nașterii lui Hristos.

Ne-a ajuns acest răsboi, fiind că ziua de azi sănătă creștini mai mult după formă. Am păcătuit contra celei mai elementare porunci a legii creștine, în contra iubirii lui Dumnezeu și a deaproapelui.

Mântuitorul ni-a arătat sămburele întregii chestiuni, dela care atârnă toată fericirea sau nefericirea genului omenesc, după cum vom asculta sau ne vom abate dela învățătura dumnezească.

Omenimea n'a înțeles această învățătură singură mântuitoare. Rezultatul îl vedem: șiroaie de sânge, lacrămile mamelor, ale văduvelor și orfanilor fără de număr, foamea, scumpetea și ținuturi devastate.

Nu tot aşa e în regimul plantelor. O plantă își acaparează numai atâtă teren de cât are absolută trebuință pentru trai. Orice animal răpește dacă îl numim răpitor (afară de câteva excepții) numai atât, cât are trebuință necondiționat pentru existență.

Dacă ne-am mulțam și noi numai cu strictul necesar pentru ducerea unei vieți cinstite, am evita cele mai multe conflicte.

Omul însă de obicei vrea mai mult, decât îi trebuie; vrea bunul vecinului,

al deaproapelui, vrea să-l aservim cu interesele lui materiale, morale și intelectuale, vrea să-l țină în dependență de puterea sa.

Oare n'ar fi mai practic să ne mulțăm cu mai puțin, să lăsăm pe fiecare să trăească, și astfel să trăim și noi în pace fără frică de ziua de mâne?

Mântuitorul când ne cere să ne deprimem în virtuți creștinești și să ne învingem patimile, el nu are în vedere decât bunul trai, buna înțelegerere dintre oameni.

Așa-dar principiul profesat și urmat până acum «dintre pentru dintă» trebuie să-l părăsim, dacă vom să avem pace și să ne bucurăm de mult puținul ce-l avem, dacă vrem să ne numim creștini adevărați, și trebuie să urmăram cuvintele Mântuitorului «deci toate căte voi și să vă facă oamenii, faceți și voi lor asemenea». (Mat. 6—12).

Și fiind că nimenea nu dorește să își facă nedreptate și răuțăți, urmează că nici el să nu facă altora lucruri de felul acesta.

Poporul nostru demult a recunoscut acest adevăr, când în formă de proverb zice: «Ce tie nu-ți place, altuia nu face». Același lucru îl aflăm în dreptul roman în «Institutiones», cart. I.: «Juris praeceptae sunt haec: Honeste vivere, neminem laedere, suum cuique tribuere».

Pe lângă patima amintită joacă în viața noastră rol dezastruos *fățănicia*. «Așa și voi pe din afară vă arătați oamenilor drepti, pe din lăuntru însă sănăteți plini de *fățănicie și nelegiuire*». (Mat. 23—28).

Dacă aceste două viații le putem înălțatura din calea adevărului și dreptății, putem păsi pe calea virtuților creștinești, dar mai curând nu.

E datorința noastră că odată recunoscută calea binelui și a măntuirii, să avem și curajul de a trăi în conformitate cu aceste precepte. Nu tot cel ce zice: «Doamne, Doamne, va intra întră împărația cerului, ci acela ce face voia Tatălui care este în ceruri.» (Mat. 6, 21).

Evangelistul Ioan zice: Copiii mei nu vă iubiți numai cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

Mântuitorul nostru a recunoscut că aici zace piedica principală în drumul spre fericierea genului omenesc și a sbiciușit totdeauna fără cruce pe oamenii farisei și fățănci.

Credința fără fapte moartă este.

Trebue să ne deprindem în exercitarea virtuților creștinești, dacă vom să ajungem la desăvârșire.

Trebue să sim: blânzi, răbdători, milosi, iertători, iubitori de pace. Trebuie să ne învățăm a biruī *răul cu binele* și să nu sim răsbunători.

Dumnezeu nu e răsbunător, căci zice: «Nu vreau moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu».

In rugăciunea noastră ne rugă: «Și ne eartă nouă pacatele noastre, precum și noi iertăm greșitilor noștri». Prin aceasta noi înșine ne spunem judecata. Dacă nu iertăm greșitilor noștri, nici noi nu putem conta, ca Dumnezeu să ne ierte nouă pacatele noastre.

«Căutați ca nimenea să nu răsplătească cuiva rău cu rău, bucurați-vă în totdeauna, rugați-vă neincetat, în toate mulțimi, căci aceasta este voia lui Dumnezeu Hristos Isus pentru noi». (Pavel Ep. c. Tesal. 16).

Acesta este idealul unui creștin adevărat.

Ca să ajungem împărația lui Dumnezeu pe pământ, nu ajută nici cuvintele frumoase, nici legile riguroase, nici forța aplicată de sus, ci numai reformarea caracterului omenesc.

Lupta ce am dus-o până acum față de dușmanul nostru extern, care îl numim deaproapele nostru, să o transformăm în luptă contra dușmanului *intern*: patimile și instințele, adevărații dușmanii ai omului, ai fericirii omenești pe pământ.

Dacă vom să avem pace pe pământ și în lume, dacă vom să gustăm fericiți și mulțumiți bunurile pământești, sociale, toate avantajile ce le avem din convețuirea în armonie, trebuie să ne înfrângem instințele, căci ele sunt care ne pun lațul ispitei.

Această pace a lumii să n'o așteptăm nici dela arbitrii internaționali, nici dela Liga popoarelor, nici dela conferența de pace, ci dela *noi* însine.

Când noi vom deveni creștini și oameni conform învățăturilor Mântuitorului, atunci toate aceste mijloace, de caracter mai mult teoretic, devin de prisos.

Spre ajungerea țintei fixate trebuie să începem cu regenerarea în acest spirit a copiilor noștri în anii primi de școală, trebuie să începem cu creșterea adevărat religioasă în familie, apoi în comună, în societate și în stat. Astfel, după câteva generații, ne-am apropiat de visul dorit, am dobândit prin această creștere un strat de oameni de o îndoită valoare morală. Atunci roadele învățăturilor nu vor lipsi. Vom avea pace în familie, pace în comună, pace în stat și între popoare.

Atunci toate jertfele enorme de sânge și de bunuri materiale, pe care răsboiul ni le-a cerut, nu se vor repetă.

Atunci vom avea pacea roditoare, care ne luminează mintea, ne îmbogățește inima și îndulcește raporturile dintre om și om. Atunci va veni împărația lui Dumnezeu pe pământ, va fi pace și între oameni bunăvoie.

Să urmăram Mântuitorului, căci El este calea, adevărul și lumina. Amin.

Poșta de camp. 617, (Mars la Tour) 16. IX. 1918.

Comunicat oficial

— Dela M. C. G. —

In 26 Februar 1919:

1. In Bucovina și Basarabia: Situația neschimbătă.

2. In Transilvania: a) Ungurii nu respectă angajamentele luate. Unități organizate și bande trec zilnic peste linia de demarcare stabilită, și atacă mișelete trupele noastre de acoperire. In ultimul timp atacurile au început a fi executate cu trupe mai numeroase. Astfel, în noaptea de 22/23 Februarie st. n. trupe regulate ungurești, însoțite de bande au trecut în 3 coloane linia de demarcare și au ocupat satele Garceii, Țigani și Zălau. Intervinând rezervele locale, s'a reocupat Garceiul și Țiganii. Acțiunea este în curs la Zălau.

b) La vest de linia de demarcare, omorurile și jafurile s'au întins în toată regiunea românească. Poporația s'a refugiat în munți, unde suferă de foame și de frig.

Marele Cartier General.

Sălbăticile ungurești

Ce-au făcut ungurii la Sebeșul mare

Raport special —

Cu înaintarea armatei române spre Cluj, soldații și jandarmii unguri ardeleni au început să pornă spre inima ţării ungurești, parte cu trenul, parte pe jos pe lângă linia ferată principală dintre Cluj și Oradea-mare, devastând și batjocorind pe cine nimereau în cale.

O parte din ei, — dela Reg. 21, la care s-au alăturat mulți jandarmi și o samă de elemente bolșeviste din diferite locuri, — s-a așezat în Huedin, unde la gară au bătut o mulțime de morlăcani, dintre care pe doi i-au omorât. Înjurăturile la adresa românilor curgeau gârlă, după obiceiul ungurului.

Împinși de armata română, — care la începutul lui Ianuar a. c. a intrat în Huedin, — s-au retras la Poeni, Sebeșul-mare, Ciucea și pe Crișul repede în jos, jăfuind și maltratând, pe toți despre care știau că-s români.

Steagul românesc din Poeni l-au rupt; pe unii dintre gardiști desarmându-i i-au bătut cumplit și batjocorit, dându-le să mănânce tricolorul român rupt de pe chipiu.

In urma săvârșirii acestor brutalități și mai cu samă că ungurii au început să pușcă, s-a alarmat tot jurul și în ziua de Bobotează gardiști, popor înarmat și 20 roșiori veniți din Huedin ca avantgardă, au luat luptă fățișă contra ungurilor, alungându-i repede peste Ciucea.

În 7 Ianuar v. roșiorii au fost revocați, și în Ciucea au rămas numai vro 70 gardiști. Auzind ungurii lucrurile acestea, s-au întors, reocupând Ciucea, Sebeșul-mare, Poenile și Bologa, unde pe lângă că au devastat, au început să maltrate și să omorâ pe bieții români în modul cel mai mișelesc.

Nu voi aminti cele isprăvite de acești barbari în Ciucea, Poeni și Bologa; despre faptele lor păgânești să raportat. Mă voi mărgini să raporta numai despre sălbăticile lor săvârșite în comuna Sebeșul-mare.

Încă în 5/18 Ianuar au prins șebeseni în Ciucea, i-au dus în capela de acolo și i-au bătut strănic, să spună ce predică subscrisul în biserică? «Să trăească România-mare?» și ce cântăm? «Deșteaptă-te române?» etc.

Mai rău au fost bătuți Nutiu Spătar, Luca Giurgiu, Pavel Stanciu și Petru Spătar.

În 9/22 Ianuar au prins tot acolo pe sergentul major Ioan Bure (31 ani) l-au bătut, l-au pus să-și sape groapa, i-au tăeat apoi mâinile, l-au străpuns cu baionetele, scoțându-i ochii și l-au bătut cu patul puștii până a murit.

În 10/23 Ianuar sara a intrat o patrulă de 50 oameni în comună mergând direct la casa parohială, și după ce o au împresurat, au intrat în casă. Întâmplător n-am fost acasă nici eu, nici soția. Au bătut pe slugă să spună unde sunt, ba și pe vecini i-au luat la mână, necrezând că numai întâmplător nu sunt acasă. Au

început să sparge, și a fura. La plânsul slujnicei au ripostat, că «popa e la București» și nu mai are lipsă de nimic. Paguba ce mi-au causat se ridică la trei sute mii coroane.

În zilele următoare au devastat pe învățătorul I. Costea și îpoi pe oameni de rândul satului, mai cu samă partea de către linia ferată.

Vite, porci, galăje, albituri, haine și de ale măncării, pe ce au pus-mâna, tot au furat și au invagonat la Ciucea. Care îndrăznea să zică ceva, era sfârmat în bătăi.

Pe Onița Bure, o văduvă de vro 70 ani, o au omorât cu baionetele, fiind că n'a voit să le dea și ultimul fol.

Pe fostul primar Teodor Giurguman l-au bătut rău, fiind că n'a dat îndată și banii ce i-a fost ascuns în sănă.

Pe tinerul Gavril Giurgiu de 17 ani l-au pușcat prin cap și a murit pe loc.

Pe Teodor Giurgiu, de 46 ani, l-au pușcat prin spate.

Pe Gavril Urs al Lupului, voind să fugă, l-au pușcat prin ceară, căzând jos și băgat baionete în el și așa a murit.

Pe Vasile Teuca l-au pușcat prin picior.

A mai murit fruntașul Ioan Roșca de 45 ani, lângă care a explodat o granată de mână.

Râniți și bătuți grozav, fără deosebire de sex, sănt o mulțime, încât nu pot să-i înșir pe toți.

Pe două fete le-au dus cu ei. Eată faptele maghiarilor din veacul al XX-lea, fapte care au să-i înfierze pe yecie și să-i pună alătura de strămoșii lor din veacul al IX-lea.

Cluj, la 20 Februar 1919.

Aurel Muntean
preot ort. rom.

Congresul învățătorilor

(Urmare)

Discursul domnului Andrei Bârseanu.

Dle președinte! Dle Ministrul! Am venit în mijlocul Dvoastre în 2 calități, ca președinte al Uniunii profesorilor români și ca reprezentantul celei mai mari însoțiri culturale din Dacia superioară, în numele Asociației pentru literatura română și cultura poporului român.

Între prof. și inv. să fie o legătură strânsă, fiind că amândoi lucră pentru acelaș scop și amândoi luptă sub acelaș standard. Era o vreme mi-aduc aminte în copilărie, când în Tara Bârsei prof. ca Almășan, Meșota, Popea, Lăpădatu și țineau de o cinste să lucreze cu fruntașii învățătorilor: Belisimus, Cioflec, Dorca, Dogar, Darie... Învățământul românesc pe acea vreme era o adevarată primăvară. Dar au venit vremuri grele cari au adus legea streină dela 1897 și cea din 1907, care sub masca beneficiului material era un adevarat agent al unui curent strein, ce căta nimicirea neamului.

Bunul Dumnezeu n'a voit asta; astăzi vedem adevarul esit la suprafață, cauză se pre-

zintă în alte culori: dascăli liber, în stat românesc.

Toți dascălii de orice grad să formeze o singură falangă ca să muncească pentru înaintarea poporului într-o țară a culturii naționale.

Ca membru al Asociației mă văd între tovarăși de muncă. În viața mea n'au avut o bucurie mai mare, ca acum când în acest cumplit răsboiu, un învățător sărac, internat în Sopron trimite 400 cor. ca să fie trecut între membrii fundatori ai Asociației. Cât e de puternic sentimentul național între acești muncitori. Școala primară este pentru cei mici, Asociația pentru cei mari. Noi cu foșii și în primul loc D-v. care trăiți în mijlocul poporului, aveți datoria a învățătorilor să fie o bună bibliotecă poporala și în sărbători să țineți prelegeri, lectură și astfel veți munci pentru întărirea culturii naționale și pentru libertatea ce ni s'a deschis.

Rosetti a esclamat în 87, că am cucerit Plevna externă (abusurile) acum voim să căștigăm Plevna internă (să fim tot mai nobili prin muncă internă). Vouă vă e încredințat ogorul românesc: sămănăți sămână bună. Imitați pe acela care a chemat pruncii cu dragoste la sine. (Aplauze prelungi).

Colegul bucovinean Dumitru Gavrielescu salută congresul cu cuvinte bine simțite. Nădăduște că de azi înainte între învățători Ardeleani și Bucovineni va fi o strânsă legătură de frătească prietenie și că la căldura inimii noastre hotarele pe care le-a ridicat firea, se vor topi.

Secretarul cetește telegrama trimisă din Brașov, prin care se anunță sosirea dlor I. Dumitrișcu și V. Păunescu ca delegați ai Asoc. generale a învățătorilor din Regat. Se mai cetește salutul în versuri al colegului Bârseanu din Bănat, al dlui Ioachim Pop (Cluj) și al dlui revizor Pompiliu Dan (Brașov).

Colegul Alex. Danici din Feldru (Bistrița-Năsăud) amintește de masacrele barbarilor săvârșite în Siria și cere să ne exprimăm durerea noastră pentru cei care suferă, cei care și-au jertfit viața pentru unitatea națională.

Vorbește apoi reprezentantul învățătorilor din armată, subloc. I. Netoșan. Noi vom lupta cu arma împotriva dușmanului extern pe care-l vom birui, când D-voastră luptați cu peana contra dușmanului intern care e mai de temut.

Dl Vuia aduce elogii Regelui Ferdinand, căruia congresul îi trimite următoarea telegramă:

Maiestății Sale Regelui Ferdinand

București.

Învățătorii români din Dacia superioară, întruniti în primul lor congres la Sibiu, aduc omagiile și admirația lor primului rege al tuturor românilor.

Conștii de misiunea noastră apostolică, vom jertfi sufletele noastre pentru mărirea patriei și întărirea dihastiei noastre.

Să trăiți Maiestate! Să trăiască Maiestatea Sa regina și augusta Voastră familie!

Să trăiască România întregită și în veci unită!

Prezidentul Iuliu Vuia.

FOIȘOARA

Soldătești

Frunză verde, frunză lată,
Geme țara 'nsângerată,
Și de dușmani subjugată.
Din Siret la Severin
Numai jale și suspin,
Dela Dunăre 'n Sătmăra
Numai chin, numai amar.
Doamne, Doamne, Domn ceresc,
Fă-mi și mie ce doresc:
Dă putere oștilor,
Oștilor, românilor,
Să gonească pe barbar
Dincolo peste hotar.
Tara să ne libereze,
Viața să ni-o ușureze,
Frații să ni-i desrobească,
Și 'ntr'un cuib să ne unească...

(Răs.)

D. Geană,
soldat voluntar, Reg. 48.

Serată artistică

Raport —

Vineri seara a avut loc în sala cea mare dela Unicum a două seră artistică, aranjată de societarul de talent incontestabil al teatrului Național, Valerian Valentinian, cu binevoitorul concurs al artiștilor: Ionel Crișan, Laurian Nicorescu și Nicolae Băilă.

In fața salei pline de admiratori ai artei românești apare pe scenă renumitul cântăreț de operă Ionel Crișan, și stăpân desăvârșit pe o voce plină de mlădieri dulci, mătăsoase, cu adâncuri și urcușuri, cari parecă nu ni le-au desvelit nici când în aşa bogată și strălucită măsură, răpește auditorul distins în balada măiestrului Dima: «Ştefan Vodă» apoi «Vorrei morire» și «Ardem-te ai codru des» de Brediceanu, iar în prologul operei Pagliacci a fost de neîntrecut atât în cântare, cât și în puterea de expresie.

Artistul dramatic Nicolae Băilă recitează cu vervă de actor probat și cu deplină pătrundere: Satira III de Eminescu. Prin arta lui Băilă va fi aflat marele Eminescu în multe inimi

zăvorite cu nepăsare și neînțelegere față cu negrătele frumuseți ale poezilor românești.

Cântărețul Laurian Nicorescu și-a desfășurat frumusețile vocii de un dulce lirism în Cantabile din opera «Balul mascat», «Sergentul» balada de Caudella și «La mia bandiera» de Rotoli. Dl Nicorescu promite a deveni un distins membru al operei române de mâne.

Artistul Valerian Valentinian în «Dormi iubito» de Vlăhuță ne surprinde cu o creație înfiorător de duioasă și frumoasă. A recitat poezia aceasta, pretutindeni cunoscută, cu atât înțeles, cu atâtă gingăsie, încât o fetiță dela spatele meu a oftat zicând «aș dori să mor și Valentinian să-mi spună poezia aceasta la morțant». Constrâns de public a mai recitat cu aceeași artă «Pe lângă boi» de Coșbuc și din Eminescu Satira IV.

In urmă s'a încins hora mare și frumoasă a tineretului, care a durat până cătră ziua*.

Rap.

* In urma imbulzelii materialului, raportul de față a rămas nepublicat în numărul trecut al ziarului nostru.

Red.

Dl Iuliu Vuia arată, că mandatul primit dela comitetul de organizare a congresului îl consideră de încheiat, invită deci congresul să constituie.

Congresul alege cu unanimitate: Președinte: Iuliu Vuia; v.-președintă: Macedon Linul; Stefan Popovici; Dimitrie Lăpușna; Romul Botegan; secretar general: Aurel Pintea; notari: Alex. Pop; Andrei Popa; Iosif Stanca; Gh. Andraș.

Trecându-se la desbaterea punctelor din program, înv. George Dragoș referează asupra *Raportului școalei față de stat și biserică*.

Referentul face un mic istoric al acestui raport în trecut; constată, că partea bună a consistat în apărarea comună într-o apărarea limbii și legii noastre străbune, iar partea slabă în subordonarea absolută în care a fost ținută școala de către biserică.

Asupra raportului școalei față de stat în trecut, ca despre un raport impus prin forță în cele administrative și cu de-adreptul opus în cele spirituale, nu se estinde, ci îl lasă să treacă prin mintea oricui ca un vis urât.

Raportul școalei față de stat și biserică în viitor îl reazumă astfel: un raport nemijlocit față de stat și coordonat față de biserică. Statul să se îngrijească însuși de susținerea de astfel de școli cari în nivel să întreacă școlile străine, ca prin nivelul lor ridicat să atragă și copiii națiunilor conlocuitoare; partea materială precum și desbinarea noastră în două confesiuni nu dă posibilitatea ca biserică să îndeplinească ridicarea școalei la acest nivel, neputându-se concentra nici puterile didactice. Însuși prestigiul României Mari nu permite ca pe lângă școalele moderne ale națiunilor conlocuitoare să mai existe școală română confesională în modul ei de până acum.

Raportul de coordonare față de biserică îl afișă într-o conlucrare armonioasă și frântească între preot sau învățător în biserică, în școală precum și afară de biserică și școală.

Pentru a se asigura realizarea acestor scopuri mărește, propune:

Se pretinde ridicarea școalei române la un nivel superior școalelor străine aflătoare în teritorul alipit prin marea adunare dela Alba-Iulia, ca toate școalele elementare române, cel mai târziu cu începerea anului școlar 1919/1920 să fie statificate.

1. Pentru a se creea cel mai strâns raport între școală și biserică, între preot și învățător și a se face vizibil acest raport și înaintea poporului, învățătorul în Dumineci și sărbători să conducă elevii la biserică și să cânte cu ei răspunsurile liturgice. De propunerea religiunei să se îngrijească Consistoarele prin organele lor în felul, ce-l vor afla mai avantajos; fără însă ca învățătorul să fie obligat la aceasta.

2. Să se desfășeze eforiile școlare, și de administrarea locală a școalei elementare să se îngrijească corpul didactic sub conducerea înv. dir. în cadrul preliminarului bugetar.

3. Supravegherea învățământului să cadă numai în sfera de activitate a revizorului școlar și a subalternilor săi anume încredințați.

4. Pentru supravegherea căt mai severă, să se înființeze subrevizorate în diferite centre ale județului.

5. Resorturile de revizori și subrevizori școlari să fie ocupate numai de profesori de pedagogie și învățători cu o practică de cel puțin 10 ani.

6. Revizorul și subrevizorul școlar să nu fie dependent de schimbările politice și în interesul învățământului e bine ca — afară de cazuile disciplinare, — să fie inamovibili. Pentru asigurarea acestui fapt, cere ca revizorii și subrevizorii școlari să fie alesi de învățătorime. Dl ministrul întărește pe unul, pe care-l crede mai corespunzător.

7. Pe lângă fiecare revizorat ca for consultativ în chestiunile mai însemnante, didactice și pedagogice să fie recunoscut consiliul inv. din fiecare județ.

8. Din membrii consiliului inv. să se aleagă o comisie disciplinară, care să judece ca for de primă instanță în afacerile disciplinare ale înv.

Propunerea aceasta constătoare din 11 puncte Congresul cu unanimitate și fără modificare o declară de hotărare a sa.

Președintele pune la ordinea zilei punctul: *Reorganizarea învățământului primar și organizarea culturală a poporului*. Referentul Ion

Pascu arată scăderile de întocmire ale învățământului poporul de până acum și propune următoarele soluții:

Scoala cotidiană să înceapă și dureze dela 7—14, ani având astfel un curs inferior de 4 ani și unul superior de 3 ani. Numărul elevilor să fie cel mult 50. Vara lecțiile să se facă în liber, să se ia lucrul manual care agerește ochiul, mâna și desvoală creerii copilului. Medicul să cerceteze școala de 2 ori la an.

Dl R. Simu, funcționar la Asociațione, propune ca învățătorii să între în legături căt mai strâne cu această însemnată instituție culturală, înființând fiecare în satul său biblioteca poporale.

Congresul primește a lucra și mai departe în folosul poporului și pe această cale.

Pregătirea și recrutarea învățătorilor. Raportorul Traian Șuteu face o reprivire asupra desvoltării școalei normale și prin cuvinte bine simțite laudă activitatea profesorilor cari au lucrat la ridicarea acestor școale. Cere a se recruta învățătorii pentru trebuințele imediate și dintre tinerii cari n'au pregătire completă și dintre învățători cari s'au retras din cauza asupririlor politice. Face apoi următoarele proponeri:

1. În școala normală să se primească tineri deplini sănătoși în etate de 15—17 ani, cari au terminat 4 clase medii.

2. Cere a se introduce: Anatomia, Fiziologia, Etica, Logica și Sociologia.

3. Profesorii școalelor normale să dea elevilor o cultură profesională și practică.

4. Școala de aplicație să fie o instituție model. Conducătorul acestei școli să dispună de o cultură superioară și să fie bărbat distins pe terenul școlar și al învățământului.

5. Viitorii învățători să capete o cultură practică în toți ramii economiei naționale. Fiecare institut să dispună de un domeniu.

6. Învățătorii să fie crescuți în internate și seminarii, unde să aibă prilej a se forma și ca învățători și ca oameni de societate.

7. Învățătorilor să li dea ajutoare și formă bibliotecă private.

8. Cere înființarea cercurilor culturale.

9. Cursuri pentru învățători, universități poporale.

10. Înființarea unui organ al învățătorilor.

11. Absolvenții școalei normale să se poată înscrie la școală noastră superioară și la facultatea filozofică. Cei cari vor termina aceste cursuri, pot fi profesori la școala normală, revizori și inspectori școlari.

Congresul primește cu însușire aceste propunerile. Ședința se suspendă la ora 1^{1/2}.

Banchetul. Toți congresiștii au luat masa la restaurantul «Unicum» împreună cu dl ministrul Goldiș, și celelalte notabilități cari ne-au făcut cinstea rară de a fi de față la deschiderea congresului. S'au rostit mai multe toaste. A fost o însușire rară, căci între dascălul cătunului așezat în creerul munților și între ministrul, care stă în fruntea unei țări, se statorise legături de pretenție, care cunoaște însă marginile bunei cunînțe și ale respectului.

Sedința a II-a

La ora 4 preș. I. Vuia deschide ședința și salută în mijlocul nostru pe colegii din regat I. Dumitrașcu, V. Păunescu, Nic. Bărculescu și Pr. N. G. Aramă ca delegați ai Asoc. generale a învățătorilor.

Dl Dumitrașcu mulțumește pentru cuvintele de bineventare și ca răspuns la atrocitățile săvârșite de bandele ungurești propune a se trimite dlui Ministrul al Franței la București telegrama următoare pe care congresul o primește:

Legaționii franceze

București.

Congresul învățătorilor români de pe teritoriile românești, cari prin hotărârile dela Alba-Iulia s'au unit cu Regatul român, cu îngrozire a luat știre de masacrarea Românilor dela fruntaria apuseană a teritoriului etnic românesc prin bande iregulare și regulate ale republicei maghiare. Atrocitățile săvârșite contra neamului nostru prin barbaria opresorilor noștri de o mie de ani, ne umple sufletele de măhnire și ură. Stăm cu dureroasă nedumerire în fața svenurilor ce se colportează, că Puterile aliate, cu care alături neamul nostru și-a vărsat sângele și a adus imense jertfe pentru învingerea civilizației împotriva barbariei. Îndosebi Franța mare și

glorioasă, nădejdea de veacuri a națiunii noastre, din motive pentru noi absolut neînțelese, oprește înaintarea trupelor române până la marginea apuseană a teritoriului etnic românesc. În neșpusa noastră durere ne adresăm legațunii franceze dela București, cu rugarea să aducă la cunoștința gloriosului mareșal Foch și guvernului Franței strigătul nostru de desperare pentru oprește ce ni se impune de a grăbi întrucă scăparea fraților noștri din ghearele barbare ale Ungurilor. Dacă această stare de lucruri nu va înceta căt mai curând, intelectualii români și înainte de toate învățătorii români nu pot lăsa asupra lor răspunderea pentru izbucnirea patimii de răzbunare a poporului nostru față de Unguri locuitori pe teritoriile românești. Sângelile ce se va vârsa, să cadă asupra conștiinței acelora, cari opresc și acum neamul românesc a se face stăpân asupra tuturor teritoriilor locuite în majoritate prin dânsul.

Dl Dumitrașcu comunică că în 1913 a luat parte la un congres al alianței învățătorilor francezi, unde un inspector ungur Chioroș (Körösi) a cercat să vorbească, apărând cauza lor. Colegiul francez indignați i-au dat să înțeleagă dlui Chioroș că e mai bine să plece, — ceeace ungurul a și făcut-o.

Pentru acest semn de solidaritate propune să trimită colegilor francezi următoarea telegramă, care în românește sună:

Dlui Președinte al Federației Generale a învățătorilor din Franță și Colonii

Paris.

«Învățătorimea din Transilvania, Bănat și toate țările românești eliberate din jugul secular austro-ungar, reunite pentru întâia oară în plină libertate în Congresul din Sibiu spre a se organizează în Asociația Generală a Învățătorilor Români, salută afectuos marea Asociație suroră franceză, rugându-o să ia inițiativa constituirii unei Federații a învățătorilor Panlatini.

Facem cele mai călduroase urări pentru iubiții nostri colegi francezi, pentru prosperitatea marelui, gloriosului și nobilului popor francez, care susține preadreptele revendicări naționale românești, care ne-a ajutat atât, și pe care atât de mult îl iubim».

Citind zare

Glasuri din presă

Vîitorul scrie:

Să ne trezim. Situația patriei noastre cere o cunoaștere lăzărească a tuturor primejdililor.

Cele mai multe greutăți sănt de ordin extern. La răsărit amenințarea bolșevismului.

Trebue să fim cu ochii în patru, ca să ferim Basarabia de o nouă sălbăticie bolșevistă.

La meazăzi lăzomia bulgărească e veșnic neastămpărată. Alianții au trebuit în multe rânduri să le înfrâneze balcanica lor inconștiență și să îndoească măsurile de prevedere împotriva trușiei Bulgariei, care nu vrea încă să priceapă că este învinsă.

In Bănat trupele sărbești nu vor să evacueze, cu toate ordinele primite, un teritoriu căruia ocupăție nu o poate justifica decât o greșită concepție a politicei internaționale.

Ungurii, sub cuvânt de a-și apăra ordinea internă, au concentrat la frontieră cele șase divizii de infanterie și două de cavalerie, admise prin tratatul de armistițiu. Aceste trupe stau la pândă, încalcă satele și orașele românești, pradă și omoară cu cea mai șovinistă bestialitate turanică.

Eată situația și pericolele, cari înconjoară România, singura insulă a ordinei din răsărit.

Dar această ordine noi voim să păstrăm cu orice preț, ca să salvăm existența patriei noastre reîntregite cu atâta jertfe și atâta sânge viteaz. Trebuie să stăm strâjă neclintită la hotare, cu mâna pe armă și ochiul cercetător.

* *Gazeta Transilvaniei* (Nr. 31):

Cine vrea să stea, dacă sănrem un element de ordine și de civilizație, să nu asculte vorbirile politicianilor, ci să pofteașcă la noi, să ne vadă.

Privească la bulgarul, cu fălcii late, fruntea îngustă și privirea piezișă, la fratele său ungur cu mustățile zbârlite; se va convinge imediat că aceste popoare turanice, în urma unei boli

sufletești, sănt incapabile să înțeleagă dreptul la viață al altora; că ele poartă în sânge germenii furiei și sălbăticiei. Privească apoi la popoarele slave din jur și va constata un suflet incoherent, fanatic, în veșnică fermentație.

Ce contrast viu între aceste popoare și țărani român așezat, cuminte și cu tâlc la vorbă. Ca și strămoșul său, legionarul roman, fiind într-o luptă necurmată cu cei ce-i călcau mosia, el poartă în sufletul său sinteza unei immense experiențe, el a trecut prin situații de tot felul, cari i-au oțelit corpul și sufletul. De aici rezultă bunul simț, dreapta lui măsură, judecata lui clară, cu un cuvânt acel ritm armatos, care îcaracterizează mișcările, cugetarea și vorba. Așa se explică, că el nu poate fi căștigat nici pentru delirul bolșevismului, nici pentru socializmul din Pesta de origine judaică. El are o adâncă înțelegere pentru rosturile statului, așezat pe temeliile ordinei și dreptății.

Pentru eroii dela Orlat

— Festival în teatrul sibian —

Serata muzicală și literară, organizată în 25 I. c. în sala teatrului din Sibiu pentru monumentul vitejilor căzuți la Orlat, a întrunit o lume aleasă și numeroasă, cum era de prevedut, având în vedere scopul mare, pentru care se întocmisse festivalul.

Programa sa se alcătuia din piese pentru orchestră, cântece pentru coruri, compozitii pentru soli și pian, și din citiri.

După imnul regal, cântat de corul de sub dirigență dlui Ionel Crișan, a urmat *Leonora* nr. 3 din opera *Fidelio*, care a deschis festivalul. Orchestra militară a executat compozitia celebră a lui Beethoven, obținând efectul dorit. Auditorul a rămas încantat de felul cum orchestra a tălmăcîit atât lucrarea aceasta clasică, cât și *Rapsodia română*, executată în aceeași seară.

Cu voce de altă bine cultivată, a cântat dșoara *Delia Olariu* cântece de G. Dima și T. Brediceanu, acompaniată la pian de Dna *Olivia Deleu*, una dintre pianistele noastre cele mai bune. O frumoasă jerbă de flori s'a oferit din public dșoarei Olariu.

Dl. *D. Rațiu*, nu mai puțin distins pianist, a executat la pian *Andante Cis-mol* și *Tempo di Vals*.

Toate piesele au obținut vii aplauze.

Citiri de mare valoare ni-au dat dnii *Agârbiceanu*, locotenent-colonelul Dr. G. *Preda* (din psihologia răboiului) și *A. Bârseanu* (în versurile originale «Grăește Mare»).

Corurile mixte ale dlui Crișan, excelente ca totdeauna. De astă după toate damele din cor s'a prezentat în costume țărănești de mare frumusețe. La sfârșit un tablou, care înfățișa Geniul României, a terminat festivalul prim, dat în scopul de-a înălța cât mai curând opera aceea, care va nemurî pe eroii dela Orlat, căzuți în toamna anului 1916.

Tinerimea studioasă din Sibiu la dl Dr. Iuliu Maniu

Dela Biroul presei:

Tinerimea studențescă din Sibiu s'a înfișat în 25 Februar la președintele Consiliului director, dl Dr. *Iuliu Maniu*, pentru a protesta împotriva atrocităților săvârșite de unguri și de-a cere să ia de urgență cele mai energice măsuri, ca bandele nedisciplinate ungurești care cutreeră ținuturile locuite de români, prădând și omorând, să fie împriștiate și exterminate. Dl Iuliu Maniu a primit deputația studenților, care i-a prezentat un protest, și i-a făgăduit că va face tot ce îi stă în putință, pentru ca suferințelor indurate de frații noștri dulci să li se pună capăt, și revendicările noastre naționale să fie îndeplinite în măsura cea mai largă.

Eată protestul tinerimii:

Subscriși, în numele tinerimii române, protestăm cu toată energia sufletului nostru tinări, curat și românesc, în contra atrocităților și sălbăticilor nemaipomenite, pe care le săvârșesc bestiile eliberate ale hoardelor sălbaticice venite din Azia. Părinții, mamele, surorile și frații noștri, sufăr pe nedreptul și mor moarte de martiriu nemaipomenit în istoria lumii până acum, fiind jerife nevinovate ale acelei hoarde, care pe nedreptul sute de ani a ținut subjugate popoarele vrednice de o soartă mai bună.

Cerem, ca din intelectualii acestui neam să fie internați un număr corespunzător, cari să fie ținuți ca chiezeși, față de atrocitatele ce vor mai sevârși sălbaticii detronați.

Cerem, că de căteori vor perni ca jertfe române nevinovați, de atâteori prin soarte să se aleagă din cei internați un număr îndoit și să fie execuții, ca retrziune pentru ucișii noștri.

Cerem satisfacție pentru cei uciși până acum și cerem ca forurile competente, pentru atrocitățile săvârșite de sălbaticii aceștia, să fie înscrise și în icoana fidelă prezentați lumii culte apusene, ca să vadă sub ce jug tiran a suferit poporul nostru o mie de ani.

Tinerimea studioasă din Sibiu.

Nr. 74 Bis. 1919.

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din arhidieceza ortodoxă română a Transilvaniei.

Şeful resortului de interne la 24 Ianuarie n. 1919 sub Nr. 259 a publicat o circulară privitoare la conducerea matriculelor de stat în absență matriculanților, pe care în cele următoare o comunicăm onoratelor oficii parohiale spre știre și orientare:

În acele comune, în cari matriculantul de stat și substitutul acestuia și-au părăsit oficiul, permit încheierea bisericească a căsătoriilor, pe lângă observarea strictă a condițiunilor din articolul de lege XXXI din anul 1894, în fața preotului competent, cu obligamentul, ca părțile să încheie căsătoria civilă ulterior, — în sensul legii citate, — în decurs de 8 zile după ocuparea oficiului din partea matriculantului de stat. Acestuia va comunica preotul competent prin un extras matricular, scutit de taxe, fără amânare căsătoriile încheiate bisericește.

Căsătoriile se vor privi în cazul acesta de valide cu data încheierii căsătoriei bisericești.

In caz că părțile nu vor încheia ulterior căsătoria civilă, căsătoria se va privi din punct de vedere de drept civil și administrativ de nelegală.

Ordonez totodată ca toți aceia, cari în sensul legilor și ordinanțelor existente au fost îndatorați să anunțe oficiului de matriculă și cauzurile de naștere și moarte, — însă în absență matriculantului nu au putut face acele anunțări, — în decurs de 8 zile după ocuparea oficiului din partea matriculantului, să facă acele anunțări legale, spre ulterioara completare a matriculelor. Omisiunea acestor anunțări se va pedepsi cu rigoarea legilor și ordinanțelor existente.

După ocuparea posturilor din partea matriculanților, și până la regularea definitivă a conducerei matriculelor de stat, rămâne articolul de lege XXXI din anul 1894 cu toate ordonanțele, regulamentele și dispozițiunile de executare, — în vigoare.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ca senat bisericesc ținută la 29 Ianuarie 1919.

Dr. Eusebiu R. Roșca m. p.

vicar arhiepiscopal

Dr. Octavian Costea m. p.
secretar consistorial.

Pentru Orfelinat

In favorul Orfelinatului a colectat D-na *Veturia Lăpădatu* din Sibiu, 149 coroane 60 fileri.

I se aduc mulțumiri călduroase.

Cassa arhiepiscopală.

Despre noua și mare adunare populară din Sibiu și despre manifestația mară pentru Franța, publicată raport amanuntit în proximul număr.

Stirile zilei

Parastas. În biserică gr. cat. română a Sibiului s'a ținut Miercuri la ora 10 a. m. parastas pentru odihnă sufletului răposatului fruntaș președintul al partidului național *George Pop de Băsești*. A oficiat canonicul Dr. A. Chețean cu asistență altor preoți. Da față au fost autoritățile noastre bisericești, civile și militare, și publicul intru că a putut afla despre ținerea parastasului.

Numiri. Sunt numiți și au depus jurământul în mâinile șefului dela resortul de justiție, domnii: Pompei *Micșa*, ca președint la curtea de apel din Cluj; Dr. *Romul Pop*, ca președint la curtea de apel din Târgul Murășului; *Juliu Muntean*, ca președint la tribunalul din Sibiu, și Cornel *Baroș* ca președint la tribunalul din Târgul Mureșului.

Știre personală. Reprezentantul guvernului nostru provizor la guvernul din Budapesta, dl *Dr. Ioan Erdely*, a sosit Marți la Sibiu.

Teatru în Ardeal. Societatea dramatică din București va întreprinde în April un turneu prin Ardeal. Dl Zaharie *Bârsan* va sosi în centrele mai însemnate, pentru a vedea ce săli și decoururi se găsesc, și pentru a stabili itinerarul turneului. Teatru Național, care vine cu un repertoriu potrivit vremilor și trebuințelor noastre culturale, are să fie primit cu înșuflare, căci va luptă pentru întărirea legăturilor sufletești între toți cetățenii României întregite.

Știri ziaristice. În *Chișinăul Basarabiei* (strada Leovei 20) apare *Răsăritul*, revistă pentru învățături și indemnuri bune. Redactori sănăti: I. Manolescu și I. U. Soricu. Abonamentul 20 lei pe an. Numărul 1 leu. (Câteva numere se găsesc și la Librăria Arhiepiscopală din Sibiu). — In *Orăștie* au reapărut ziarele *Libertatea*, *Plugarul luminat* și *Foaia interesantă*, redactate de părintele Ioan Moța, care s'a întors din America, România veche și Basarabia. — In Sibiu (Strada Schewis Nr. 5/a) apare nouă organ al Reuniunii tehniciilor, numit *Revista Inginerilor Români*, sub redacția: I. Victor Vlad. Revista apare de două ori pe lună. Abonamentul 15 coroane pe 1/2 pe an.

Anarhist în Sibiu. Un anarhist, venit din Budapesta cu gândul să atenteze — cum însuși a mărturisit — asupra vietii ministrilor români, a fost arestat în Sibiu, Miercuri; s'a găsit la dânsul o granată de mână. In momentul când i s'a luat interogatorul în biroul de informații, anarhistul a sărit pe ferestreastră din al doilea etaj, a căzut în stradă și a murit pe loc.

Dela Petersburg. Trupele Intelegerii, ocupând Petersburgul, au liberat din fortăreață Petru Paul și pe scriitorul *Maxim Gorki*, care stă acum sub pază polițială în Petersburg.

Prețul pânil. Autoritățile orașului Sibiu au stabilit prețul pânilii cu 1 coroană 50 fileri de un chilogram.

Prim-ministru omorât. Împotriva ministrului președintă bavarez Kurt *Eisner* s'a săvârșit Luni un atentat. Când ministrul se întorcea către casă, un student universitar a tras mai multe focuri de revolver, în urma cărora Eisner a căzut mort în stradă.

Dare de seamă. La indemnul subsemnatului cu prilejul cununiei junelui Nicolae Nicoară din Besa cu Galina Moldovan, în 20 I. tr. s'a făcut o colectă pentru orfanii preotului *Ioan Opris* din Cristiș. Rezultatul: 29 coroane.

In ziua de 2/15 Februar, tinerimea țărănilor din Besa a întocmit o petrecere împreună cu producțione teatrale, organizată tot de subsemnatul, cu scopul ca din venitul curat să se înființeze un fond pentru clopoțe.

Sa încasat, ca venit curat, suma de cor. 332, care s'a depus la bancă, ca bază la înființarea numitului fond.

Au binevoit a oferi peste prețul de intrare următorii: A. Suciu, paroh 10 cor. G. Suciu, 10 cor. I. Nemeuss, inginer 8. cor. I. Oltean inv. 5 cor. L. Gavrilă 4 cor. N. Popa 1 cor. Tuturorăli se aduce mulțumită.

Cu aceeaș ocazie au contribuit și pe seama orfanilor preotului I. Opris următorii: A. și G. Suciu paroh și I. Nemeuss inginer căte 10 cor. P. Luca, I. Sighișorean, L. Pupăză, I. Valea, Z. Diac, N. Dănașan, N. Nicoară, I. Dănașan, S. Șanta, G. Bucur, I. Pîntea, P. Marinesan, N. Șaeșan I. Dănașan, căte 2 cor. N. Radu, 3 cor. I. Oltean, I. Șandru, căte 2 cor. R. Marian 0 40 cor. M. Suciu, P. Jăcan, N. Voicu căte 2 cor. I. Barbu 1 cor. M. Ghiaja 1 cor., S. Costandin 1 cor. N. Marian 2 cor. M. Marcu 1 cor. N. Sighișorean 1 cor. A. Petru 0 58 cor. M. Pupăză 1 cor. N. Radu 0 50 cor. G. Adam și N. Cândea căte 2 cor. I. Harbădă 1 cor. M. Munteanu 2. cor. I. Gavrilă 1 cor. T. Jăcan 1 cor. N. Jăcan 1 cor. L. Gavrilă 2 cor. I. Oltean 2 cor. I. Jăcan 1 cor. I. Bucșa și S. Sighișorean 4 cor. D. Nicoară și G. Rotariu 2 cor. I. Drăgan 2 cor. I. Marcu 2 cor. N. Drăghici 1 cor. I. Gheaja 4 cor. N. Sighișorean 2 cor. M. Petru 0 40 fil. N. Șuteu 1 cor. I. Jăcan 1 cor. I. Oltean 2 cor.

S'au încassat 124 88 cor. Suma aceasta plus 29 cor. sau în total cor. 153 88 se trimite la cassa arhidiecezană în Sibiu spre competență afacere.

Ambrosie Suciu,
paroh.

Concert în Năsăud. Reuniunea română de cântări din Năsăud invită la concertul, ce se aranjază în sala de gimnastică a liceului român grănițăresc din Năsăud la 1 Martie n. 1919. Începutul la 8 ore seara. După concert urmează dans.

O faptă creștinească bineplăcută și oamenilor și lui Dumnezeu, a îndeplinit neconsolatul socru *Ioan Duma* paroh în Sitaruzeu, atunci când într-o vecină odihnă a sufletului mult regretatului său ginere *Ioan Coman* fost preot, capelan în Sitaruzeul și într-o pomenirea cu vrednicie a numelui lui, a pus temei cu cor. 500 la «*Legatul presbiterul Ioan Coman pentru ajutorarea copiilor săraci din Sitaruzeu aplicăți la meserii*.» Tinerul și zelosul capelan a decedat la 6/19 Noemvrie 1918 în urma suferințelor indurate, cu resignație creștinească românească pentru realizarea idealului național în pușcările din Cluj și Oradeamare. Legatul care e al 2-lea în județul Treiscaune, se atașază la «*Fondul Episcopul N. Popescu pentru masa învățătorilor meseșeni*.» Pentru prinos, implorând odihnă lină celui, căruia nu i-a fost dat să vadă deplina realizare a idealurilor noastre, și măngăierea celor indurerați, exprimă sincere multumite: *Vic. Tordășanu*, prez. Reuniunii sodalilor rom.

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil din Februarie:

1. Sibiu — București pleacă ora . 5.44 p. m.
2. București — Sibiu sosește „ . 11.00 a. m.
3. Sibiu — Copșamică pleacă „ . 6.20 a. m.
4. „ „ „ „ „ . 4.02 p. m.
5. Copșa-mică — Sibiu sosește „ . 11.35 a. m.
6. „ „ „ „ „ . 10.05 p. m.
7. Sibiu — Vințul de jos pleacă 8.00 a. m.
8. Vințul de jos — Sibiu sosește . 7.30 p. m.
9. Sibiu — Cisnădie pleacă ora . 5.23 a. m.
10. Cisnădie — Sibiu sosește „ . 7.00 a. m.
11. Sibiu — Câneni pleacă „ . 7.04 a. m.
12. Câneni — Sibiu sosește „ . 10.30 a. m.
13. Sibiu — Sighișoara pleacă în fiecare Luni, Miercuri și Vineri 7.43 a. m.
14. Sighișoara — Sibiu sosește în fiecare Marți, Joi și Sâmbătă 7.00 p. m.

Cărți și reviste

Carte de bucate. Cea mai bună carte de bucate a apărut sub titlul de *Poftă Bună*, partea III și IV, de Zotti Hodoș. Prețul unui exemplar este 5 coroane. Volumele amândouă, cu 10 cor., se pot cumpăra la autoară, în Sibiu, Wintergasse 11, etaj I.

Ediția redactată

Pentru *Unirea* în Blaj. Dacă Dvoastră puneți — fără dovezi — între «cei vânduți nemților» pe scriitorul Ion Gorun, binevoiți a completa lista cu numele lui *Ion Bianu*, pe temeiul celor apărute în revista *Răsăritul* a dlor I. Manolescu și I. U. Soriceu) Nr. 2 din 1 Februarie 1919, pag. 17.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Sâmbătă și Duminecă: *Povestea minunată a iubirii*, icoane din viață, în 4 acte.

Incepând la ora 7 1/2 seara.

Duminecă se dau trei reprezentări la ora 4, 6 și 8 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Sâmbătă: *Maria*, dramă socială în 5 acte. În primul rol cu artistă Mia May.

Duminecă și Luni: Programă nouă.

Incepând la: ora 6 1/2 și 8 1/2 seara.

Colectă

Pentru martirul preot *Ioan Opris*, făcută la îndemnul subsemnatului, cu ocazia cununiei tinerului fruntaș *Ioan Boian*. Numele celor care au contribuit săntă:

1. Mirii Ioan Boian și Emilia	6 cor.
2. Nunii Ilie Costandin și soția Maria	4 "
3. Familia par. Rădulescu din Seliștat.	8 "
4. Ioan, Iuliu, și Otilia, fiii preotului	10 "
5. Andrei Moldovan, preot, Hendorf.	7 "
6. Ioan Călborean, inv. Seliștat și fam.	10 "
7. George Câmpean și soția	5 "
8. Ironim Lupșa, Seliștat, și soția	5 "
9. Dumitru și Illeana Ticușan, Hendorf	10 "
10. junele Nicolae Ticușan	4 "
11. junele Ioan Piroș	2 "
12. Comandanțul gărzii Nicolae Costandin, Hendorf.	3 "
13. Nicolae Hanțău, cantor, Hendorf	2 "
14. Zaharie Boian, Hendorf	1 "
15. Ioan Roman și Agafia, Seliștat	2 "
16. Ilie Moldovan 82, Hendorf	2 "
17. Floarea Gursea	2 "
18. Ioan Bugneriu, Seliștat	4 "
19. Nicolae Piroș 84 Hendorf	4 "
20. Muzicanții din Seliștat	6 "
21. Ioan Costandin 118	1 "
22. Ioan Medrea, teolog abs.	2 "

Suma 100 K.

Hendorf, la 4/17 Februarie 1919.

Andrei Moldovan,
paroh.

Circulară

În chestia elevilor de cl. VII. și VIII. lic., care au cerut să fie primiți la cursurile de completare studiilor.

Având în vedere, că mulți dintre tinerii, care au cerut să fie primiți la cursurile de completare studiilor secundare, ce se vor ține la liceele din Blaj și Brașov între 1 Martie și 31 Mai n. aparțin contingentelor care în urma decretării mobilizării în Transilvania, sănă obligate să se prezinte la asențări, și conduși de prin-

cipiu ca întrucât e posibil să nu stinherim în studiile sale tinerimea studioasă, care și altcum a pierdut ani întregi de studiu din cauza serviciului militar, învățăm pe toti tineri vizavi și născuți în anii 1896, 1897 și 1898, ca întrucât au cerut primirea la cursurile menționate, să și înainteze aici căt mai în grabă cererile lor de dispensă.

ACESTE CERERI vor fi promovate forurilor competente a decide cu privire la dispensare de serviciul militar, iar rezultatul se va publica în «Gazeta oficială» a Consiliului dirigent.

V. Goldis,

Şeful resortului de culte și instrucție publică.

Consiliul Dirigent. — Resortul internelor.

Apel

La serviciul de siguranță de pe teritoriul Consiliului Dirigent e lipsă de mai mulți șefi și subșefi de serviciu și de agenți.

Reflectanții să și înainteze cererile până în 5 Martie 1919 st. n. alăturând documente despre absolvarea studiului și eventual documente despre serviciul de până acum. Până la etatea de 35 ani.

Se cere cunoașterea în scris și cetit a limbii române și cel puțin o limbă străină a țării.

Cei acceptați vor fi grupați în 3 categorii

1. Cei absolvenți de drept cu cel puțin un riguros sau examen de stat;

2. Cei cu examen de maturitate;

3. Cei cu cel puțin 4 clase gimnaziale reale sau civile.

Cu cei începători se va ține un curs pregătitor pe spesele statului. Salarizarea se va face după clasele de plată ale funcționarilor de stat.

Cei ce doresc să intre în aceste servicii, se vor prezenta la Sibiu la Ministerul de interne II. 113 în zilele de 1—5 Martie.

Şef de secție:

D. Deleu.

Intreprindere română

Prima societate română de import și export

S. Ittu & Comp.

Sibiu, str. Cisnădiei 1—5

Se ocupă exclusiv cu import și export internațional al materiilor brute, semi-fabicate și fabricate.

Legături comerciale internaționale.

Corespondență în limbile română, italiană, franceză, germană și maghiară.

Rugându-vă pentru binevoitor sprijin semnăm

cu deosebită stimă

10—

S. Ittu & Comp.

Noutate!

Plachetele în relief ale Maiestăților Lor Regele **Ferdinand** și Regina **Maria**, admirabil executate după modeluri artistice.

Fiecare bun român ar trebui să poarte semnele acestora.

Plachetele amintite, oxidate, suflate cu agăț și aurite, se află de vânzare cu prețul de 3—5 cor.

lu reprezentantul prim al **Agenturii Bicskey** A. în Sibiu, Strada Cisnădiei 35. (41) 3—10

— Revânzătorii primesc rabatul cuvenit. —

Nr. 10/1919

(51) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohul neputincios Ioan Sârbu din parohia de cl. a III-a Cerbăl cu filiiile Aranies și Ulm, din protopresbiteratul Hunedoara, se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt: $\frac{2}{3}$, părți din toate venitele parohiale și ajutorul pentru capelani din vîsteria statului.

Concurenții sănt poftiți a-și înainta cererile concursuale la subsemnatul oficiu în terminul deschis și a se prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta, celebra și a face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, la 29 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. al tractului Hunedoara în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu
protopop adm.

Nr. 62/1919.

(50) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a Râpa da sus, protopresbiteratul Reghinului, rămasă vacanță în urma trecerii la cele vecinice a parohului Nicolae Gliga, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt cele făsionate în coala B. pentru întregirea dela stat a venitelor parohiale pe lângă restricțiunile din §-ul 26 al Regulamentului.

Concurenții să înainteze cererile lor la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis — iar pentru a se face cunoștuți poporului pot merge la biserică în vre-o Dumineacă ori sărbătoare cu prealabila cunoștință a subsemnatului.

Reghin, 28 Ianuarie 1919.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Reghinului în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Duma
protopop.

La Librăria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântece

pentru voce și piano de **Emil Montăia**.

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de G. Coșbuc.
4. Reverie (Când amintirile 'n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

Expedată recomandat, porto postal 40 fil. :-:

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut :

**Istoria bisericească
a românilor ardeleni**

de **Dr. Ioan Lupaș**

protopop al Săliștei, membru al acad. rom.

Aprobată de P. V. Consistor Arhidiecezan gr.-or. român din Sibiu, prin decizunea din 6 Martie 1918 Nr. 1785 Bis.

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană cu **10 coroane** plus portostal recomandat 1 cor.

Regatul României**Ministerul de Finanțe****Datoria publică****Imprumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919**

Emis prin Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, Sibiu

Prospect

In virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919, Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, emite bonuri de tezaur 5% din 1919, garantate de Statul Român.

Acest împrumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuielilor necesare pentru noua organizare a funcțiilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Bănatului și părților ungurene, unite cu Regatul Român.

Imprumutul va fi emis în bonuri de tezaur la purtător, de 200, 500, 1000, 6000, și 10,009 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în faximile semnăturile Ministerului de finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului finanțelor din Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest împrumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții și cauțiuni la toate cassele publice. Cupoanele scăzute vor fi primite la aceleași casse drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depuse în gaj) la cassele publice (cassiere instituțiunilor de stat) până la 50% a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală în plată pământurilor parțiale conform proiectatei reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5% la capitalul nominal, în care scop ele sunt însoțite de opt cupoane de dobânzi semestrale pentru patru ani.

Primul cupon poartă scadența 1 August 1919.

Statul Român va rambursa aceste bonuri de tezaur la 1 Februarie 1923 în lei pe paritatea, ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă detentorilor de bonuri pentru 100 coroane nominal, minimum cincizeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul de a denunța acest împrumut în întregime sau parțial înainte de terminul fixat și în urma unei publicații speciale prin «Monitorul Oficial» cu șase luni de zile înainte data fixată pentru chemarea la rambursare. În acest caz valoarea cupoanelor, ce vor lipsi se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur neprezentate la rambursare, se prescriu după trecere de 30 de ani, iar cupoanele scăzute și neprezentate la plată se prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest împrumut vor fi reductibile.

În locul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor libera proprietarului

duplicate în conformitate cu legea decretată cu N. 3380 din 15 Noemvrie 1918. Cunoștință de dispozițunea acestei legi se poate lua la locurile de plată.

Condițiunile de subscriere

In baza prospectului de emisie, subscrierea la împrumuturi cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Martie st. n. 1919.

Subscrierea se va face:

- a) la băncile românești,
- b) la băncile săsești,
- c) la perceptorate,
- d) la direcțiunile financiare,
- e) la prefecturi și preturi,
- f) la alte instituții și particulari, prevăzuți cu autorizație specială din partea Cosiliului Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.

(52) 3—12

Prețul de subscriere este fixat al-pari, adecă una sută coroane pentru fiecare sută coroane nominal, care se va vărsa integral la subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, care sănt date de mai înainte, sau inclusiv 1 Octombrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de 2 coroane egal 1 leu. Consiliul Dirigent, cu un anunț prealabil de cel puțin 5 zile, publicat în ziar, are dreptul să închidă subscrierea, când va voi.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilească rezultatul subscrierilor, reducându-le la suma, ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Subscriptorului i se va libera o chitanță, constatănd subscrierea și efectuarea vărsământului.

Subscrierile se vor face pe contrachitanță plătirilor, la locurile de subscripție. Bonurile de tezaur definitive împreună cu opt cupoane de dobânzi semestrale se vor elibera cel mai târziu la Iulie st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, resortul finanțelor.

Şeful resortului: **Dr. Aurel Vlad m. p.**

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

In editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfintilor Apostoli.

Tipărit în zilele Preainățălului Impărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Inalt Preasfințitului Domn Vasilie, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religiunea greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15-**, plus porto postal K 3-

Legătură imitație de piele **K 20-**, plus porto postal K 3-

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu se află de vânzare:

Semînte din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor const., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecele de peste an.

Cuvântări la praznicele și sărbătorile bisericești.

Tomul II: de peste an, precum și la casuale bisericești.

Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebrale.

Tomul III: Adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom **3 Coroane** plus porto postal 3 Coroane.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Doine și cântece românești pe teme poporale.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puiul cucleului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, bădijă, dragi ne-avem.
Bădisor depărtășor.
Cine m'audă cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjăit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
După ochi ca murele.
Trageji voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărica mută-ji cuibul.
Leagănă-te frunzulită.
Turturea din valea sacă.
Cântec haiducesc II.
Ce vii, bade, târziu.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umblă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănăi.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.

Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzulită.
Auzi, mândro, cucu-ji cântă.
S'a dus cuclel de p'aici.

Caiet V.

Nou! { Măi Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricică de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sănt pe pământ.

Nou!

Jocuri românești pe teme poporale.

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Tarina.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediția a doua).

Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hațegana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Invărtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.
Brâu (Danțu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramureș.

Nou!

Nou! { Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Caiet V.

Invărtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.

Prețul unui caiet Cor. 20-

La șezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.	Nr. 4. A lui Moș Marin.	Nr. 9. Cântec haiducesc.
Nr. 1. Doina lui Sorin.	„ 5. Melodrama.	„ 9a. Solo de fluier.
„ 2. Mândruță cu ochii verzi.	„ 6. Cântecul Ilenei.	„ 10. Brâu.
„ 3. Cântec din bâtrâni.	„ 7. De masă.	„ 11. Duet.
	„ 8. Scenă.	„ 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 32-

Rândunica, vals (ediția a doua)	Lei 5-
Viorele, vals (ediția a doua)	5-
Aurora, vals	5-
Quadrille, pe motive românești	5-
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)	5-
Hora (Do # minor — Cis moll) (ediția a doua)	4-
Nou! { Hora (Re ♭ major — Des dur)	4-
Hora (La ♭ major — As dur)	4-

Pieselete epuisate au apărut în edițiuni noi. De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRARIA ARHIDIECEZANA Sibiu.

La «Librăria Arhidicezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Span

conferință citită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia : de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

Casa dela Jerihon

omilii și evanđelii bisericești de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.